Μαθητές του Χριστού, πορευτείτε!

Πού πάμε; Τι κάνουμε;

Κεντρικό εδάφιο — Λουκάς 19:10
«Επειδή, ο Υιός τού ανθρώπου ήρθε να ζητήσει και να σώσει το χαμένο.» [Λουκάς 19]

1. Ας πάμε εκεί όπου πήγε ο Χριστός — πέρα από τα τείχη της δικής μας ασφάλειας και άνεσης.

a. Διαβάζουμε δυνατά την αφήγηση του Λουκά 19:1–10.

i. Ο Ζακχαίος ανεβαίνει σ' ένα δέντρο για να δει τον Χριστό. Ο Χριστός σταματά, σηκώνει το βλέμμα, τον φωνάζει με το όνομά του και πηγαίνει στο σπίτι του. Ενώ ο κόσμος διαμαρτύρεται, ο Ζακχαίος τον υποδέχεται και δηλώνει ότι θα δώσει στους φτωχούς και θα αποζημιώσει όσους αδίκησε. Ο Χριστός ανακοινώνει ότι η σωτηρία ήρθε σ' αυτό το σπίτι. [Λουκάς 19]

ii. Ρωτάμε την ομάδα: «Τι αλλάζει όταν ο Ιησούς Χριστός σταματά και πηγαίνει στο σπίτι του Ζακχαίου; Ποιους ανθρώπους προσπερνάμε εμείς;»

b. Ας πάρουμε στα σοβαρά την αποστολή του Χριστού.

i. Αν η πίστη μας εκφράζεται κυρίως μέσα στην εκκλησία και σχεδόν όλοι οι φίλοι μας είναι ήδη πιστοί, πότε βγαίνουμε να αναζητήσουμε τους ανθρώπους που ήρθε να βρει ο Ιησούς Χριστός;

ii. Μαζευόμαστε για να λατρέψουμε τον Θεό, να προσευχηθούμε και να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον. Έπειτα, ο Χριστός μας στέλνει στη γειτονιά μας, στη δουλειά μας και στους ανθρώπους που συναντάμε καθημερινά.

iii. Ο Χριστός είναι αυτός που σώζει. Εμείς συμμετέχουμε στην αποστολή του όταν κάνουμε το πρώτο βήμα, πλησιάζουμε τους ανθρώπους και μιλάμε γι' αυτόν. Κι εμείς είμαστε οι άνθρωποι που ο Χριστός ήρθε να αναζητήσει.

2. Πού πάμε; Στο τραπέζι.

a. Βάζουμε δίπλα δίπλα δύο λόγια του Χριστού στον Λουκά.

i. **Στο εδάφιο Λουκάς 19:10 βλέπουμε την αποστολή του Χριστού.** Ο Υιός του Ανθρώπου ήρθε να αναζητήσει και να σώσει τους χαμένους. **Στο εδάφιο Λουκάς 7:34 βλέπουμε πώς πλησίαζε τους ανθρώπους.** «Ήρθε ο Υιός του ανθρώπου τρώγοντας και πίνοντας» Όσοι τον κατέκριναν τον αποκαλούσαν φίλο των τελωνών και των αμαρτωλών. [Λουκάς 7]

ii. Στο *Practicing the Way*, ο John Mark Comer αποδίδει αυτή τη σύνδεση στον Tim Chester, συγγραφέα του *A Meal with Jesus*. Στην ίδια ενότητα παραθέτει μια παρατήρηση του μελετητή Robert Karris: «Στο Ευαγγέλιο του Λουκά, ο Ιησούς ή πηγαίνει σ' ένα γεύμα ή κάθεται στο τραπέζι ή μόλις έχει φύγει από ένα γεύμα». Ένα παράδειγμα βρίσκεται στο Ευαγγέλιο του Λουκά (5:27–32). Ο Ιησούς καλεί τον Λευί και στη συνέχεια κάθεται στο ίδιο τραπέζι με εκείνον και τους καλεσμένους του, στο σπίτι του Λευί. [Απόσπασμα Comer] [Λουκάς 5]

b. Ζούμε το «Μαζί στην αποστολή» μέσα στην εβδομάδα — «Μαζί στο τραπέζι».

i. Όταν τρώμε μαζί, έχουμε χρόνο να ακούσουμε την ιστορία του άλλου. Γύρω από το τραπέζι μπορούν να πέσουν οι φραγμοί που μας χωρίζουν. Η εμπιστοσύνη χτίζεται όταν ο άλλος νιώθει ότι τον ακούμε, ότι τον καλωσορίζουμε και ότι είμαστε συνεπείς απέναντί του.

ii. Εδώ στην Ελλάδα ξέρουμε να καθόμαστε με την παρέα μας για έναν καφέ με την ησυχία μας και να κάνουμε χώρο για έναν ακόμη άνθρωπο στο τραπέζι της ταβέρνας. Ας αξιοποιήσουμε αυτό το δώρο της *φιλοξενίας*. Μπορούμε να καλέσουμε κάποιον στο σπίτι, να συναντηθούμε σε μια καφετέρια, να φάμε μαζί σε μια ταβέρνα ή να δεχτούμε μια πρόσκληση στο **δικό του τραπέζι**.

iii. Σκεφτόμαστε συνειδητά **ποιον θα καλέσουμε**. Ίσως έναν γείτονα, μια συνάδελφο, κάποιον που ήρθε πρόσφατα στην Ελλάδα ή έναν φίλο που έχει απομακρυνθεί από την πίστη. Ποιον θα χαιρόσουν να δεις στη βασιλεία του Θεού; Ποιος σπάνια βρίσκει θέση στην παρέα μας;

c. Τι μας λένε δύο συγγραφείς για τη φιλοξενία;

i. **Η Έλεν Γουάιτ για το πώς ο Χριστός δεχόταν τη φιλοξενία.** «Δεχόταν τη φιλοξενία ανθρώπων από κάθε κοινωνική τάξη και επισκεπτόταν τα σπίτια πλούσιων και φτωχών, μορφωμένων και αμόρφωτων.» — *The Desire of Ages*, σ. 150–151. Στο κεφάλαιο για τον γάμο στην Κανά, η Γουάιτ δείχνει πώς ο Χριστός, σε τέτοιες συναναστροφές, ξεπερνούσε κοινωνικούς φραγμούς και έφερνε στην κουβέντα πνευματικά θέματα. [Πηγή]

ii. **Η Έλεν Γουάιτ για το πώς προσφέρουμε φιλοξενία.** «Τέτοιους ανθρώπους χρειάζεται να καλωσορίζουμε στα σπίτια μας.» — *The Adventist Home*, σ. 447, παρ. 4. Λίγο πριν, περιγράφει τη θέση που είχαν οι φτωχοί και οι ξένοι στις γιορτές του Ισραήλ. Ρωτάμε: «Ποιος θα ένιωθε πραγματικά καλοδεχούμενος στο τραπέζι μας;» [Πηγή]

iii. **Ο Joshua W. Jipp για το πού αρχίζει η φιλοξενία.** «Η φιλοξενία που μας προσφέρει ο Θεός είναι το θεμέλιο της φιλοξενίας που προσφέρουμε ο ένας στον άλλον.» — *Saved by Faith and Hospitality*, εισαγωγή. Ο Jipp εξηγεί πώς ο Θεός μας καλεί, μέσα από τον Χριστό, σε μια σχέση φιλίας και πώς αυτό διαμορφώνει τη στάση της εκκλησίας απέναντι στους ανθρώπους έξω από τον γνώριμο κύκλο της. Το βλέπουμε καθαρά στην ιστορία του Ζακχαίου. Ο Χριστός είναι ο φιλοξενούμενος, αλλά με την παρουσία του ο Ζακχαίος νιώθει ότι ο ίδιος ο Θεός τον καλωσορίζει. [Προεπισκόπηση βιβλίου]

3. Τι κάνουμε όταν καθίσουμε μαζί στο τραπέζι;

a. Είμαστε ο εαυτός μας.

i. Διαλέγουμε κάτι που θα χαρούμε να φάμε μαζί. Όταν το φέρει η κουβέντα, μοιραζόμαστε κάτι αληθινό από τη ζωή μας. Δείχνουμε στον άνθρωπο που έχουμε απέναντί μας την ίδια ζεστασιά που θα δείχναμε σε κάποιον δικό μας.

b. Γνωρίζουμε καλύτερα τον άνθρωπο που έχουμε απέναντί μας.

i. Του δίνουμε χώρο να μας πει την ιστορία του. Ακούμε προσεκτικά για να καταλάβουμε τι έχει σημασία γι’ αυτόν. Αν μας πει κάτι προσωπικό, μένουμε λίγο σ’ αυτό που μοιράστηκε προτού μιλήσουμε για μια δική μας εμπειρία.

c. Κάνουμε ερωτήσεις με γνήσιο ενδιαφέρον.

i. Ξεκινάμε απλά. «Τι σου αρέσει περισσότερο εδώ;» «Πώς άρχισες να ασχολείσαι μ' αυτό;» Συνεχίζουμε με βάση όσα μας λέει. «Μου είπες ότι ήταν δύσκολη χρονιά. Πώς είσαι τελευταία;»

d. Προσέχουμε τις ευκαιρίες που ανοίγει το Άγιο Πνεύμα.

i. Μια συνάντηση που ο Θεός φέρνει στον δρόμο μας μπορεί να μοιάζει πολύ καθημερινή. Το Άγιο Πνεύμα, που εργάζεται μαζί μας στην αποστολή, ανοίγει μέσα στην κουβέντα μια ευκαιρία να ακούσει κάποιος κάτι για τον Χριστό. Στις Πράξεις 8:29–35, το Πνεύμα στέλνει τον Φίλιππο κοντά στην άμαξα του Αιθίοπα. Ο Φίλιππος ακούει, ρωτά και ξεκινά από το χωρίο που ήδη απασχολεί τον άνθρωπο. Στην επιστολή προς Κολοσσαείς 4:3–6, ο Παύλος ζητά από τον Θεό να ανοίξει μια πόρτα για το μήνυμα και προτρέπει τους πιστούς να μιλούν με χάρη. [Πράξεις 8] [Κολοσσαείς 4]

ii. **Προσευχόμαστε πριν από το γεύμα.** «Άγιο Πνεύμα, βοήθησέ με να δω αυτόν τον άνθρωπο όπως τον βλέπεις εσύ. Βοήθησέ με να ακούσω προσεκτικά και δώσε μου θάρρος να μιλήσω την κατάλληλη στιγμή.»

iii. **Στο τραπέζι ακούμε με προσοχή.** Κάποιος φίλος μπορεί να ρωτήσει γιατί τηρείς το Σάββατο, να αναρωτηθεί αν ο Θεός τον ακούει ή να σε ρωτήσει πού βρήκες ελπίδα σε μια δύσκολη περίοδο. Πάρε την ερώτησή του στα σοβαρά. Μπορείς να πεις: «Θα ήθελες να σου πω πώς με έχει βοηθήσει η πίστη μου στον Χριστό σ' αυτό;»

iv. **Αν θέλει να ακούσει, μιλάμε απλά και σύντομα για τον Χριστό.** «Όταν πέρασα κάτι παρόμοιο, άρχισα να μιλάω στον Θεό ανοιχτά γι' αυτό. Σιγά σιγά έμαθα να εμπιστεύομαι ότι ο Χριστός ήταν δίπλα μου, ακόμη και στις πιο δύσκολες μέρες». Κάνε μια παύση και δώσε του χώρο να απαντήσει. Αν προτιμά να αφήσει εκεί το θέμα της πίστης, σεβάσου την επιθυμία του και συνεχίστε να χαίρεστε την παρέα.

e. Κρατάμε επαφή και συνεχίζουμε να είμαστε παρόντες.

i. Στέλνουμε ένα μήνυμα που δείχνει ότι ακούσαμε. «Χάρηκα που φάγαμε μαζί. Θυμάμαι ότι η κόρη σου έχει συνέντευξη την Πέμπτη. Εύχομαι να πάει καλά! Λες να κάνουμε την άλλη εβδομάδα εκείνη τη βόλτα που λέγαμε;»

ii. Η επόμενη πρόσκληση μπορεί να είναι για κάτι που αρέσει και στους δύο. Τρώμε ξανά μαζί, πάμε μια βόλτα ή κανονίζουμε μια μικρή εκδρομή. Θυμόμαστε τι έχει σημασία για τον φίλο μας και στεκόμαστε δίπλα του στα δύσκολα.

iii. **Χτίζουμε μια αληθινή φιλία.** Προσευχόμαστε ο φίλος μας να γνωρίσει τον Χριστό και συνεχίζουμε να τον αγαπάμε, όποια κι αν είναι η ανταπόκρισή του. Ακόμη κι αν δεν δεχτεί ποτέ τον Χριστό, η φιλία μας μπορεί να έχει βάθος και να μας δίνει χαρά. Αξίζει να συνεχίσουμε να την καλλιεργούμε.

4. Κλείνουμε το μάθημα κάνοντας χώρο στο τραπέζι μας.

a. Αφιερώνουμε ένα λεπτό στην προσευχή και γράφουμε ένα όνομα.

i. Ζητάμε από το Άγιο Πνεύμα να μας φέρει στον νου έναν άνθρωπο έξω από τον συνηθισμένο κύκλο της εκκλησίας μας. Σκεφτόμαστε πού θα περνούσαμε όμορφα μαζί και ορίζουμε μια μέρα για να τον προσκαλέσουμε.

ii. Η πρόσκληση μπορεί να είναι πολύ απλή. «Θα χαρώ να τα πούμε. Πάμε για έναν καφέ μέσα στην εβδομάδα;» Ή «Την Κυριακή θα φάμε μαζί στο σπίτι. Θέλεις να έρθεις κι εσύ;»

b. Κλείνουμε με προσευχή.

i. «Κύριε Ιησού Χριστέ, Σ' ευχαριστούμε που ήρθες να μας αναζητήσεις. Στείλε μας κοντά στους ανθρώπους που ίσως μέχρι σήμερα προσπερνούσαμε. Άγιο Πνεύμα, βοήθησέ μας να ακούμε με αγάπη, να μιλάμε για τον Χριστό με χάρη και να είμαστε αληθινοί φίλοι που στέκονται πιστά στο πλευρό των άλλων. Αμήν».